

Úřední věstník

Evropské unie

L 338

České vydání

Právní předpisy

Svazek 47

13. listopadu 2004

Obsah

I	<i>Akty, jejichž zveřejnění je povinné</i>	
★	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1934/2004 ze dne 27. října 2004, kterým se mění nařízení (ES) č. 1726/2000 o rozvojové spolupráci s Jihoafrickou republikou	1
★	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS .	4
★	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004, kterou se s ohledem na projektové mechanismy Kjótského protokolu mění směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství ⁽¹⁾	18

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1934/2004**ze dne 27. října 2004,****kterým se mění nařízení (ES) č. 1726/2000 o rozvojové spolupráci s Jihoafrickou republikou**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 179 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (¹),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1726/2000 ze dne 29. června 2000 o rozvojové spolupráci s Jihoafrickou republikou (²) Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě přehled v polovině období nejpozději do 31. října 2003. Na základě uvedeného přehledu v polovině období byly navrženy některé změny nařízení (ES) č. 1726/2000.

(2) Přehled v polovině období zahrnuje podněty a návrhy na zlepšení provádění rozvojové spolupráce s Jihoafrickou republikou, z nichž některé již byly obsaženy ve strategickém dokumentu pro zemi z roku 2002 a byly zohledněny ve směrném programu na roky 2003–2005. Týkají se mimo jiné genderového mainstreamingu na všech úrovních projektového cyklu od plánování po provádění; zefektivnění administrativních postupů; zlepšení kritérií pro posuzování projektu a programového záměru a objasnění podmínek pro poskytování příspěvků z Evropského programu pro obnovu a rozvoj (EPOR) pro regionální programy.

(3) V souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (³) je možné zajistit financování pro Jihoafrickou republiku prostřednictvím přímé podpory rozpočtu. Nařízení (ES) č. 1726/2000 však může být vykládáno tak, že vylučuje podporu rozpočtu, která není cílená. Navíc nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (⁴) obsahuje v části druhé hlavě IV zvláštní ustanovení pro „vnější akce“. Je proto vhodné uvést nařízení (ES) č. 1726/2000 do souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 1605/2002 a s nařízením Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (⁵).

(4) S cílem zavedení EPOR, a zejména víceletého směrného programu 2000–2002, by mělo být nařízení (ES) č. 1726/2000 upraveno, zejména pokud jde o přijímání celoblastních programů, financování prostřednictvím podpory rozpočtu a společné financování projektů a programů v oblasti regionální spolupráce a integrace.

(5) Nařízení (ES) č. 1726/2000 vstoupilo v platnost roku 2000 a jeho použitelnost končí dnem 31. prosince 2006. Ustanovení čl. 6 odst. 1 však vyžaduje provádění tříletého směrného plánování. Aby programy odpovídaly době platnosti nařízení, měly by být rovněž stanoveny čtyřleté směrné programy.

(6) Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé (⁶), které je Jihoafrická republika signatářem, byla podepsána v Cotonou dne 23. června 2000. Protokol 3 této dohody vymezuje podmíněný status Jihoafrické republiky podle dohody.

(¹) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 31. března 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 13. září 2004.

(²) Úř. věst. L 198, 4.8.2000, s. 1.

(³) Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

(⁴) Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

(⁵) Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 1.

(⁶) Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

- (7) Rozhodnutí Rady 1999/753/ES ⁽¹⁾ schválilo prozatímní provádění Dohody o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi Evropským společenstvím a Jihoafrickou republikou. Příloha X uvedené dohody stanovuje, že Společenství poskytne pomoc pro obnovu v odvětví vína a lihovin Jihoafrické republiky a pro uvádění jihoafrického vína a lihovin na trh a jejich distribuci. Obě odpovídající dohody o obchodu s vínem a lihovinami byly schváleny rozhodnutím Rady 2002/51/ES ⁽²⁾ a rozhodnutím Rady 2002/52/ES ⁽³⁾. Je proto nezbytné začlenit doplňující částku do finanční referenční částky uvedené v nařízení (ES) č. 1726/2000.
- (8) Výbor Evropského rozvojového fondu ve skutečnosti působí v rámci nařízení (ES) č. 1726/2000 jako „výbor pro Jihoafrickou republiku“. Je vhodné zřídit tento výbor formálně.
- (9) Podle čl. 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 1726/2000 má Komise konzultovat výbor o rozhodnutích o financování, která zamýšlí přijmout u projektů a programů, jejichž hodnota je vyšší než 5 milionů EUR. V zájmu řádného finančního řízení a racionalizace postupů je vhodné zvýšit tento strop na 8 milionů EUR.
- (10) Nařízení (ES) č. 1726/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1726/2000 se mění takto:

1. V článku 2 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Programy se zaměří na boj proti chudobě, zohlední potřeby dříve znevýhodněných společenství, zahrnou environmentální rozměr rozvoje a rovnost na základě genderového mainstreamingu, zejména posílení účasti žen na všech úrovních politiky, programování a provádění. Ve všech těchto programech by měla být zvláštní pozornost věnována posilování institucionálních kapacit.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, 4.12.1999, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 28, 30.1.2002, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 28, 30.1.2002, s. 112.

2. V čl. 2 odst. 2 se úvodní věta nahrazuje tímto:

„2. Rozvojová spolupráce, která má být prováděna podle tohoto nařízení se zaměřuje zejména na oblasti spolupráce uvedené v článku 8 Protokolu 3 o Jihoafrické republice k dohodě z Cotonou a zejména na:“.

3. Článek 4 se mění takto:

- a) odstavec 2 se mění takto:

- i) v prvním pododstavci se úvodní věta nahrazuje tímto:

„2. Financování Společenství může pokrývat:“;

- ii) v prvním pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) za státní rozpočtové výdaje na podporu reforem a provádění politik v nejvýznamnějších oblastech určených prostřednictvím politického dialogu použití nejvhodnějších nástrojů včetně podpory rozpočtu a jiné zvláštní formy rozpočtové pomoci“;

- iii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Část financí může být uvolněna pro cílené konečné příjemce (například noví podnikatelé) ve formě rizikového kapitálu nebo jiných forem finanční účasti. Evropská investiční banka může být případně zapojena do řízení těchto fondů. Zdroje zpřístupněné podle tohoto nařízení nesmějí být použity způsobem, který umožňuje nekalou soutěž.“;

- b) vkládá se nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Financování jednotlivých projektů a programů pro regionální spolupráci a integraci zajišťuje EPOR nebo regionální fondy Evropského rozvojového fondu (ERF).“

Komise usiluje o zajištění rovnováhy mezi oběma zdroji financování na úrovni víceletého směrného plánu, a to vyčleněním orientačního procenta EPOR pro regionální spolupráci a integraci, které je podobné podílu fondů ERF určenému na regionální spolupráci a integraci ve finančním protokolu dohody z Cotonou.“

4. Článek 5 se zrušuje.
5. Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Plánování

1. Víceleté směrné plánování se provádí v rámci úzkého dialogu s vládou Jihoafrické republiky a s ohledem na výsledky koordinace uvedené v čl. 4 odst. 6 a 7. Postup směrného plánování plně respektuje zásadu plánování vedeného příjemcem.

2. Za účelem přípravy pro každou činnost plánování, ve spojitosti se vzrůstající koordinací s členskými státy včetně na místě, Komise vypracuje společně s vládou Jihoafrické republiky strategický dokument pro zemi. Tento strategický dokument pro zemi bere v úvahu výsledky nejnovějšího celkového hodnocení akcí financovaných podle nařízení (ES) č. 2259/96 a podle tohoto nařízení a jiných pravidelných hodnocení akcí. Je doplněn analýzou zaměřenou na problémy a zahrnuje průřezová témata, jakými jsou snižování chudoby, rovnost pohlaví, životní prostředí a udržitelný rozvoj. Návrh víceletého směrného plánu se připojí k strategickému dokumentu pro zemi. Vybere se omezené množství oblastí spolupráce na základě oblastí uvedených v článku 2. Pro tyto oblasti se stanoví podrobnosti a doprovodná opatření. V nejvyšší možné míře se rozvinou výkonové ukazatele za účelem usnadnění dosahování cílů a hodnocení vlivu. Strategický dokument pro zemi a návrh víceletého směrného programu posuzuje zeměpisně příslušný výbor pro rozvoj uvedený v čl. 8 odst. 1 (dále jen „výbor“). Výbor vydá stanovisko v souladu s postupem podle čl. 8 odst. 2.

3. Víceletý směrný program dojedná a podepíše Komise a vláda Jihoafrické republiky. Konečný výsledek jednání se zašle pro informaci výboru. Pokud o to požádá jeden nebo více členů výboru, výbor tento dokument projedná.

4. Výbor jednou ročně posoudí uplatňování, výsledky a trvalý význam strategického dokumentu pro zemi a víceletého směrného plánu. Pokud to hodnocení nebo jiný odpovídající vývoj odůvodňuje, může výbor vyzvat Komisi k dojednání změn ve víceletém směrném programu s vládou Jihoafrické republiky.

5. Jednou ročně se ve výboru koná rozprava na základě zprávy Komise o obecných zásadách pro akce, které mají být provedeny v následujícím roce.“

6. V článku 7 se zrušuje odstavec 2.

7. Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Komisi je nápomocen Výbor pro Jihoafrickou republiku (dále jen „výbor“).“;

b) v odstavcích 5 a 6 částka „5 milionů EUR“ nahrazuje částkou „8 milionů EUR“.

8. V čl. 10 odst. 1 se částka „885,5 milionů EUR“ nahrazuje částkou „900,5 milionů EUR“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 27. října 2004.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
A. NICOLAI

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1935/2004

ze dne 27. října 2004

o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (2),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 89/109/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami (3) zavedla obecné zásady pro odstranění rozdílů mezi právními předpisy členských států týkajícími se těchto materiálů a předmětů a upravila přijímání prováděcích směrnic týkajících se specifických skupin materiálů a předmětů (zvláštní směrnice). Tento přístup byl úspěšný a mělo by se v něm pokračovat.
- (2) Zvláštní směrnice přijaté na základě směrnice 89/109/EHS obecně obsahují ustanovení, která ponechávají členským státům jen malý prostor pro uvážení při jejich provádění, a navíc často podléhají změnám, které je mají rychle přizpůsobit technologickému pokroku. Mělo by tedy být možné přijímat taková opatření formou nařízení nebo rozhodnutí. Zároveň je vhodné zařadit i několik dalších záležitostí. Směrnice 89/109/EHS by proto měla být nahrazena.
- (3) Zásada, z níž toto nařízení vychází, spočívá v tom, že jakýkoliv materiál nebo předmět, který je určen pro přímý nebo nepřímý styk s potravinami, musí být dostatečně stabilní, aby se zabránilo přechodu látek do potravin v množstvích, která by mohla ohrozit lidské zdraví nebo způsobit nepřijatelnou změnu ve složení potravin nebo zhoršení jejich organoleptických vlastností.

- (4) Nové druhy materiálů a předmětů navržené tak, aby aktivně udržovaly nebo zlepšovaly stav potravin („aktivní materiály a předměty určené pro styk s potravinami“), nejsou ze své podstaty stabilní, na rozdíl od klasických materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami. Jiné druhy nových materiálů a předmětů mají sledovat stav potravin („inteligentní materiály a předměty určené pro styk s potravinami“). Oby tyto druhy materiálů a předmětů mohou přicházet do styku s potravinami. V zájmu jasnosti a právní jistoty je proto nezbytné, aby aktivní a inteligentní materiály a předměty určené pro styk s potravinami byly zahrnuty do oblasti působnosti tohoto nařízení a aby byly stanoveny základní požadavky na jejich používání. Další požadavky by měly být uvedeny ve zvláštních opatřeních, která budou obsahovat pozitivní seznamy ověřených látek nebo materiálů a předmětů a která by měla být přijata co nejdříve.

- (5) Aktivní materiály a předměty určené pro styk s potravinami jsou vyrobeny tak, aby záměrně obsahovaly „aktivní“ složky, které se mají uvolňovat do potravin nebo které mají naopak absorbovat látky z potravin. Měly by být rozlišovány od materiálů a předmětů, které se tradičně používají k tomu, aby uvolňovaly své přirozené složky do určitých druhů potravin v průběhu jejich výroby, například dřevěné sudy.
- (6) Aktivní materiály a předměty určené pro styk s potravinami mohou měnit složení nebo organoleptické vlastnosti potravin pouze, pokud jsou tyto změny v souladu s předpisy Společenství vztahujícími se na potraviny, jako je směrnice 89/107/EHS o potravinářských přídatných látkách (4). Takové látky, jako jsou potravinářské přídatné látky, které se záměrně přidávají do některých aktivních materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami, aby se uvolňovaly do zabalených potravin nebo do prostředí, které tyto potraviny obklopuje, by především měly být povoleny odpovídajícími předpisy Společenství upravujícími potraviny a měly by podléhat i dalším pravidlům zavedeným zvláštními opatřeními.

(1) Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 1.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 31. března 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. října 2004.

(3) Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 38. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(4) Směrnice Rady 89/107/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravinářských přídatných látek povolených pro použití v potravinách určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 27). Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003.

- Přiměřené označení nebo informace by navíc měly podporovat uživatele v bezpečném a správném užívání materiálů a předmětů, které je v souladu s právními předpisy o potravinách, včetně předpisů o označování potravin.
- (7) Aktivní a inteligentní materiály a předměty určené pro styk s potravinami, by neměly měnit složení ani organoleptické vlastnosti potravin a neměly by o stavu potravin poskytovat takové informace, které by mohly být pro spotřebitele zavádějící. Například aktivní materiály a předměty určené pro styk s potravinami by neměly uvolňovat nebo absorbovat látky, jako jsou aldehydy nebo aminy s cílem zakrýt počínající kažení potravin. Takové změny, které by mohly měnit známky kažení, by mohly být pro spotřebitele zavádějící, a neměly by proto být povoleny. Podobně by neměly být povoleny ani aktivní materiály a předměty určené pro styk s potravinami, které na potravinách způsobují změnu barvy a poskytují tak nesprávnou informaci o stavu potravin, která by mohla být pro spotřebitele zavádějící.
- (8) Každý materiál nebo předmět, který je určen pro styk s potravinami a který je uveden na trh, by měl splňovat požadavky tohoto nařízení. Materiály a předměty dodávané jako starožitnosti by však měly být vyňaty, neboť jsou dostupné jen v omezeném množství, a jejich styk s potravinami je tudíž omezený.
- (9) Látky pro povrchové vrstvy a povlaky, které tvoří součást potravin a které mohou být případně konzumovány spolu s potravinou, by neměly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení. Nařízení by se však mělo vztahovat na látky pro povrchové vrstvy nebo povlaky, které pokrývají povrch sýrů, zpracované masné výrobky nebo ovoce, které však tvoří součást potravin a nejsou určeny ke konzumaci s touto potravinou.
- (10) Je nezbytné stanovit různé druhy omezení a podmínek pro používání materiálů a předmětů, na které se vztahuje toto nařízení, a látek používaných při jejich výrobě. Je vhodné stanovit tato omezení a podmínky ve zvláštních opatřeních, která souvisejí s technologickými vlastnostmi charakteristickými pro každou skupinu materiálů a předmětů.
- (11) Na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾, by měl být konzultován Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) dříve, než budou v rámci zvláštních opatření přijata ustanovení, jež mohou ovlivnit veřejné zdraví.
- (12) V případech, kdy zvláštní opatření zahrnují seznam látek povolených v rámci Společenství k použití při výrobě materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami, by měly tyto látky projít posouzením bezpečnosti dříve, než budou povoleny. Posouzení bezpečnosti a povolení těchto látek by se nemělo dotknout odpovídajících požadavků právních předpisů Společenství upravujících registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek.
- (13) Rozdíly mezi vnitrostátními právními a správními předpisy, které upravují posuzování bezpečnosti a povolování látek používaných při výrobě materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami, mohou bránit volnému pohybu těchto materiálů a předmětů a vytvářet tak podmínky nerovné a nekalé soutěže. Povolovací proces by se tedy měl zavést na úrovni Společenství. V zájmu zajištění harmonizovaného posuzování bezpečnosti těchto látek by tato posuzování měl provádět úřad.
- (14) Po posouzení bezpečnosti látky by mělo následovat rozhodnutí o řízení rizik ohledně toho, zda by se tyto látky měly zapsat na seznam látek povolených ve Společenství.
- (15) Je vhodné umožnit správní přezkum určitých jednání nebo opomenutí úřadu vyplývajících z tohoto nařízení. Tímto přezkumem by neměla být dotčena úloha úřadu jako nezávislého vědeckého referenčního místa pro hodnocení rizik.
- (16) Označování podporuje uživatele ve správném používání materiálů a předmětů. Metody užívané při takovém označování se mohou lišit podle uživatele.
- (17) Směrnice Komise 80/590/EHS⁽²⁾ zavedla symbol, kterým mohou být opatřeny materiály a předměty určené pro styk s potravinami. Tento symbol by měl být v zájmu zachování jednoduchosti přejat do tohoto nařízení.
- (18) Sledovatelnost materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami by měla být zaručena ve všech fázích, aby tak byla usnadněna kontrola, stažení vadných výrobků, informovanost spotřebitele a vymezení odpovědnosti. Provozovatelé podniků by měli být schopni alespoň identifikovat podniky, ze kterých a do kterých byly materiály a předměty dodány.

(1) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1642/2003 (Úř. věst. L 245, 29.9.2003, s. 4).

(2) Směrnice Komise 80/590/EHS ze dne 9. června 1980, kterou se stanoví symbol, kterým mohou být opatřeny materiály a předměty určené pro styk s potravinami (Úř. věst. L 151, 19.6.1980, s. 21). Směrnice naposledy pozměněna aktem o přistoupení z roku 2003.

- (19) Při kontrole shody materiálů a předmětů s tímto nařízením je vhodné brát v úvahu zvláštní potřeby rozvojových zemí, především pak nejméně rozvinutých zemí. Komisi bylo nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů o krmivech a potravinách a pravidla o zdraví a dobrých životních podmínkách zvířat⁽¹⁾ uloženo, aby podporovala rozvojové země v oblasti bezpečnosti potravin, včetně bezpečnosti materiálů a předmětů, které přicházejí do styku s potravinami. V uvedeném nařízení byla proto stanovena zvláštní ustanovení, která by se měla vztahovat také na materiály a předměty přicházející do styku s potravinami.
- (20) Je nezbytné zavést postupy pro přijímání bezpečnostních opatření v situacích, kdy je pravděpodobné, že materiál nebo předmět bude představovat vážné riziko pro lidské zdraví.
- (21) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁽²⁾ se vztahuje rovněž na dokumenty v držení úřadu.
- (22) Je vhodné chránit investice vynaložené tvůrci nových postupů do shromažďování informací a údajů podporujících žádosti podle tohoto nařízení. Aby se však zabránilo zbytečnému opakování studií, a především testů na zvířatech, mělo by být povoleno sdílení údajů na základě dohody zúčastněných stran.
- (23) Měly by být určeny referenční laboratoře Společenství a jednotlivých členských států, aby přispívaly k vysoké kvalitě a jednotnosti analytických výsledků. Tohoto cíle bude dosaženo v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.
- (24) Společenství by mělo z důvodů ochrany životního prostředí podporovat používání recyklovaných materiálů a předmětů, jsou-li stanoveny přísné požadavky, které zajistí bezpečnost potravin a ochranu spotřebitelů. Tyto požadavky by měly být stanoveny také s ohledem na technologické vlastnosti různých skupin materiálů a předmětů uvedených v příloze I. Přednost by měla být dána harmonizaci pravidel o recyklovaných plastových materiálech a předmětech, neboť jejich užívání se rozšiřuje a vnitrostátní právní předpisy přitom chybějí nebo jsou rozdílné. Veřejnosti by proto měl být co nejdříve zpřístupněn návrh zvláštního opatření o recyklovaných plastových materiálech a předmětech, aby se vyjasnila právní situace v rámci Společenství.
- (25) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení a změny příloh I a II tohoto nařízení by měla být přijímána v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽³⁾.
- (26) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a měly by zajistit, aby byly uplatňovány. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
- (27) Je nezbytné, aby provozovatelé podniků měli dostatek času přizpůsobit se některým požadavkům stanoveným tímto nařízením.
- (28) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států vzhledem k rozdílům mezi vnitrostátními právními předpisy, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (29) Směrnice 80/590/EHS a 89/109/EHS by proto měly být zrušeny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel a předmět

1. Účelem tohoto nařízení je zajistit účinné fungování vnitřního trhu ve vztahu k uvádění materiálů a předmětů určených pro přímý nebo nepřímý styk s potravinami na trh Společenství a stanovit základ pro zabezpečení vysokého stupně ochrany lidského zdraví a zájmů spotřebitelů.

(1) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1. Nařízení ve znění opravy v Úř. věst. L 191, 28.5.2004, s. 1.

(2) Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

(3) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Toto nařízení se vztahuje na materiály a předměty, včetně aktivních a inteligentních materiálů a předmětů určených pro styk s potravinami (dále jen „materiály a předměty“), které v konečném stavu:

- a) jsou určené pro styk s potravinami;

nebo

- b) již jsou ve styku s potravinami a jsou pro tento účel určeny;

nebo

- c) se u nich dá důvodně očekávat, že přijdou do styku s potravinami nebo že při jejich běžném nebo předvídatelném použití dojde k přenosu jejich složek do potravin.

3. Toto nařízení se nevztahuje na:

- a) materiály a předměty, které jsou dodávány jako starožitnosti;
- b) látky pro povrchové vrstvy a povlaky, například látky pokrývající povrch sýra, zpracované masné výrobky nebo ovoce, které tvoří součást potraviny a které mohou být společně s touto potravinou konzumovány;
- c) pevná veřejná nebo soukromá zařízení pro dodávku vody.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení platí odpovídající definice stanovené v nařízení (ES) č. 178/2002, s výjimkou definic „sledovatelnosti“ a „uvádění na trh“, které pro účely tohoto nařízení znějí:

- a) „sledovatelností“ se rozumí schopnost zjistit a sledovat materiál nebo předmět fázemi jeho výroby, zpracování a distribuce;
- b) „uváděním na trh“ se rozumí držení materiálů a předmětů za účelem prodeje, včetně jejich nabízení k prodeji nebo jiné formě převodu, úplatného nebo bezúplatného, a prodej, distribuce a jiné formy převodu samotné.

2. Použijí se také tyto definice:

- a) „aktivními materiály a předměty určenými pro styk s potravinami“ (dále jen „aktivní materiály a předměty“) se rozumějí materiály a předměty, které mají prodloužit životnost nebo zachovat či zlepšit stav balených potravin. Jsou navrženy tak, aby záměrně obsahovaly složky, které uvolňují nebo absorbují látky do nebo z balených potravin nebo prostředí, které potraviny obklopuje;

- b) „inteligentními materiály a předměty určenými pro styk s potravinami“ (dále jen „inteligentní materiály a předměty“) se rozumějí materiály a předměty, které sledují stav balených potravin nebo prostředí, které potraviny obklopuje;

- c) „podnikem“ se rozumí jakýkoliv podnik, ziskový či neziskový, bez ohledu na to, zda je soukromý nebo veřejný, který provozuje činnost související s kteroukoliv fází výroby, zpracování nebo distribuce materiálů a předmětů;

- d) „provozovatelem podniku“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba odpovědná za dodržování požadavků tohoto nařízení v podniku, nad nímž vykonává kontrolu.

Článek 3

Obecné požadavky

1. Materiály a předměty, včetně aktivních a inteligentních materiálů a předmětů, musí být vyrobeny v souladu se správnou výrobní praxí tak, aby za obvyklých nebo předvídatelných podmínek použití neuvolňovaly své složky do potravin v množstvích, která by mohla:

- a) ohrozit zdraví lidí;

nebo

- b) způsobit nepříjemnou změnu ve složení potravin;

nebo

- c) způsobit zhoršení organoleptických vlastností potravin.

2. Označování, reklama a obchodní úprava materiálů nebo předmětů nesmí být zavádějící pro spotřebitele.

Článek 4

Zvláštní požadavky na aktivní a inteligentní materiály a předměty

1. Při používání čl. 3 odst. 1 písm. b) a čl. 3 odst. 1 písm. c) mohou aktivní materiály a předměty způsobovat změny ve složení nebo organoleptických vlastnostech potravin za podmínky, že jsou tyto změny v souladu s předpisy Společenství vztahujícími se na potraviny, jako je směrnice 89/107/EHS o potravinářských přídatných látkách a související prováděcí opatření, nebo pokud předpisy Společenství neexistují, s vnitrostátními předpisy o potravinách.

2. Dokud nebudou přijata další pravidla v rámci zvláštního opatření upravující aktivní a inteligentní materiály a předměty, složky záměrně přidané do aktivních materiálů a předmětů, které se mají uvolňovat do potravin nebo do prostředí, které potraviny obklopuje, se povolují a používají v souladu s odpovídajícími předpisy Společenství použitelnými na potraviny a musí být v souladu s tímto nařízením a prováděcími opatřeními k němu.

Tyto látky se považují za složky ve smyslu čl. 6 odst. 4 písm. a) směrnice 2000/13/ES Směrnice ⁽¹⁾.

3. Aktivní materiály a předměty nesmějí způsobovat změny ve složení nebo organoleptických vlastnostech potravin, které by mohlo být pro spotřebitele zavádějící, například zakrývat kažení potravin.

4. Inteligentní materiály a předměty nesmějí poskytovat informace o stavu potravin, které by mohly být pro spotřebitele zavádějící.

5. Aktivní a inteligentní materiály a předměty již uvedené do styku s potravinami musí být odpovídajícím způsobem označeny tak, aby spotřebitel mohl identifikovat neježdělé části.

6. Aktivní a inteligentní materiály a předměty musí být odpovídajícím způsobem označeny tak, aby uváděly, že tyto materiály nebo předměty jsou aktivní nebo inteligentní.

Článek 5

Zvláštní opatření pro skupiny materiálů a předmětů

1. Pro skupiny materiálů a předmětů uvedených v příloze I, případně pro kombinace těchto materiálů a předmětů nebo pro recyklované materiály a předměty použité při výrobě těchto materiálů a předmětů, mohou být postupem podle čl. 23 odst. 2 přijímána nebo měněna zvláštní opatření.

Tato zvláštní opatření mohou zahrnovat:

a) seznam látek, jejichž užití při výrobě materiálů a předmětů je povoleno;

⁽¹⁾ Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/89/ES (Úř. věst. L 308, 25.11.2003, s. 15).

b) seznam či seznamy povolených látek obsažených v aktivních nebo inteligentních materiálech nebo předmětech určených pro styk s potravinami anebo seznam či seznamy aktivních nebo inteligentních materiálů a předmětů a popřípadě i zvláštní podmínky užívání těchto látek nebo materiálů a předmětů, které je obsahují;

c) normy čistoty pro látky uvedené v písmenu a);

d) zvláštní podmínky pro používání látek uvedených v písmenu a) nebo materiálů a předmětů, v nichž jsou použity;

e) specifické limity pro migraci určitých složek nebo skupin složek do potravin nebo na ně s přihlédnutím k jiným možným zdrojům styku s těmito složkami;

f) celkový limit pro migraci složek do potravin nebo na ně;

g) předpisy, jejichž cílem je ochrana lidského zdraví před veškerými riziky, která by mohla vyplývat z orálního kontaktu s těmito materiály a předměty;

h) další pravidla k zajištění souladu s články 3 a 4;

i) základní pravidla kontroly souladu s písmeny a) až h);

j) pravidla upravující odběr vzorků a analytické metody užívané ke kontrole souladu s písmeny a) až h);

k) zvláštní předpisy, které zajistí sledovatelnost materiálů a předmětů, včetně předpisů upravujících dobu uschování záznamů, nebo předpisy, která případně umožní odchylky od požadavků článku 17;

l) další ustanovení o označování aktivních a inteligentních materiálů a předmětů;

m) ustanovení, která Komisi uloží zřídit a vést veřejně přístupný registr Společenství (dále jen „registr“) všech povolených látek, postupů, materiálů nebo předmětů;

n) zvláštní procesní pravidla, která v případě potřeby upraví postup uvedený v člancích 8 až 12 anebo která jej přizpůsobí pro povolování některých druhů materiálů a předmětů nebo postupů používaných při jejich výrobě, včetně případných postupů pro individuální povolování látek, postupů, materiálů nebo předmětů rozhodnutím adresovaným žadateli.

2. Stávající zvláštní směrnice o materiálech a předmětech se změň postupy podle čl. 23 odst. 2.

Článek 6

Zvláštní vnitrostátní opatření

Pokud nebudou přijata zvláštní opatření uvedená v článku 5, nebrání toto nařízení členským státům, aby si zachovaly nebo přijaly vnitrostátní předpisy, pokud budou v souladu s pravidly Smlouvy.

Článek 7

Role Evropského úřadu pro bezpečnost potravin

Předpisy, které mohou mít vliv na lidské zdraví, se přijímají po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin, dále jen „úřad“.

Článek 8

Obecné požadavky na povolování látek

1. Po přijetí seznamu látek uvedených v čl. 5 odst. 1 druhém pododstavci písmenech a) a b) musí být k vydání povolení látky na seznamu dosud neuvedené podána žádost podle čl. 9 odst. 1.

2. Žádná látka nebude povolena, pokud nebude odpovídajícím způsobem a dostatečně prokázáno, že konečný materiál nebo předmět vyhovuje požadavkům článků 3 a 4, když je vystaven podmínkám, které budou stanoveny zvláštním opatřením.

Článek 9

Žádost o povolení nové látky

1. K získání povolení uvedeného v čl. 8 odst. 1 se použije tento postup:

a) žádost se podává příslušnému orgánu členského státu s těmito náležitostmi a přílohami:

i) jméno a adresa žadatele,

ii) technická dokumentace obsahující informace uvedené v pokynech, které upravují posouzení bezpečnosti látky a které vydá úřad,

iii) souhrn technické dokumentace;

b) příslušný orgán uvedený v písmenu a):

i) žadateli písemně potvrdí přijetí jeho žádosti do 14 dnů od jejího přijetí. V potvrzení uvede datum přijetí žádosti,

ii) bez odkladu informuje úřad

a

iii) dá žádost a doplňkové informace podané žadatelem k dispozici úřadu;

c) úřad o žádosti bez odkladu informuje ostatní členské státy a Komisi a dá jim k dispozici žádost a doplňkové informace podané žadatelem.

2. Úřad zveřejní podrobné pokyny pro přípravu a podávání žádostí⁽¹⁾.

Článek 10

Stanovisko úřadu

1. Úřad vydá do šesti měsíců od přijetí platné žádosti své stanovisko k tomu, zda látka za podmínek, v nichž má být materiál nebo předmět používán, splňuje požadavky na bezpečnost stanovené v člancích 3 a 4.

Úřad může uvedenou lhůtu prodloužit nejvýše o dalších šest měsíců. V takovém případě zdržení žadatelé, Komisi i členským státům zdůvodní.

⁽¹⁾ Do tohoto zveřejnění mohou žadatelé najít informace v „Pokynech Vědeckého výboru pro potraviny k podávání žádosti o posouzení bezpečnosti látky, která se má použít v materiálu určeném pro styk s potravinami, dokud tato látka není schválena“. — http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/scf/out82_en.pdf.

2. Úřad může případně vyzvat žadatele, aby doplnil náležitosti žádosti, a to ve lhůtě, kterou mu úřad stanoví. Pokud úřad požádá o doplnění informací, lhůta stanovená v odstavci 1 se pozastavuje do doby, než jsou informace poskytnuty. Podobně se lhůta pozastavuje po dobu, která je žadateli dána k přípravě ústního nebo písemného vysvětlení.

3. Pro vypracování svého stanoviska úřad:

- a) ověřuje, zda informace a dokumenty podané žadatelem jsou v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. a); v takovém případě se žádost považuje za platnou a úřad posuzuje, zda látka splňuje kritéria bezpečnosti stanovená v článcích 3 a 4;
- b) informuje žadatele, Komisi a členské státy, pokud žádost není platná.

4. Pokud úřad vydá souhlasné stanovisko povolující hodnocenou látku, toto stanovisko obsahuje:

- a) označení látky, včetně jejích specifikací;

a

- b) případně doporučení podmínek nebo omezení používání hodnocené látky nebo materiálu nebo předmětu, který ji obsahuje;

a

- c) posouzení, zda je navrhovaná analytická metoda vhodná pro účely zamýšlené kontroly.

5. Úřad své stanovisko zašle Komisi, členským státům a žadateli.

6. Úřad své stanovisko zveřejní poté, co z něj vypustí veškeré informace označené jako důvěrné v souladu s článkem 20.

Článek 11

Povolení pro Společenství

1. Povolení látky nebo látek pro celé Společenství se vydává formou zvláštního opatření. Komise vypracuje případný návrh zvláštního opatření podle článku 5, kterým se povoluje látka nebo látka hodnocené úřadem a stanoví nebo mění podmínky jejich používání.

2. V návrhu zvláštního opatření musí být zohledněno stanovisko úřadu, odpovídající ustanovení práva Společenství a další legitimní faktory významné pro danou věc. V případech, kdy návrh zvláštního opatření neodpovídá stanovisku úřadu, Komise bez odkladu podá vysvětlení důvodů odchylek. Pokud Komise nezamýšlí vypracovat návrh zvláštního opatření poté, co úřad vydal kladné stanovisko, bez odkladu o tom uvědomí žadatele a podá mu vysvětlení.

3. Povolení pro celé Společenství ve formě zvláštního opatření podle odstavce 1 se přijímá postupem podle čl. 23 odst. 2.

4. Poté, co byla látka povolena v souladu s tímto nařízením, musí každý provozovatel podniku, který používá povolenou látku nebo materiály či předměty, které ji obsahují, dodržovat všech ny podmínky nebo omezení spojená s tímto povolením.

5. Žadatel nebo kterýkoliv provozovatel podniku, který používá povolené látky nebo materiály či předměty obsahující povolené látky, neprodleně informuje Komisi o jakémkoliv novém vědeckém nebo technickém poznatku, který by mohl mít vliv na posouzení bezpečnosti povolené látky ve vztahu k lidskému zdraví. Pokud to bude nutné, úřad poté přehodnotí své posouzení.

6. Udělení povolení nemá vliv na obecnou občanskoprávní a trestní odpovědnost jakéhokoliv provozovatele podniku ve vztahu k povoleným látkám, materiálům nebo předmětům obsahujícím povolené látky a k potravinám, které přicházejí do styku s takovými materiály nebo předměty.

Článek 12

Změny, pozastavení platnosti a zrušení povolení

1. Žadatel nebo kterýkoliv provozovatel podniku, který používá povolenou látku nebo materiály či předměty tuto povolenou látku obsahující, je oprávněn požádat postupem podle čl. 9 odst. 1 o změnu stávajícího povolení.

2. Žádost musí obsahovat tyto náležitosti a přílohy:

- a) odkaz na původní žádost;

- b) technickou dokumentaci obsahující nové informace v souladu s pokyny uvedenými v čl. 9 odst. 2;

- c) nový úplný souhrn technické dokumentace ve standardizované podobě.

3. Úřad z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu nebo Komise posoudí, zda stanovisko nebo povolení stále odpovídá tomuto nařízení, postupem podle článku 10. Pokud je to nutné, může úřad požádat žadatele o konzultaci.

4. Komise bez odkladu posoudí stanovisko úřadu a vypracuje návrh zvláštního opatření, které má být přijato.

5. Návrh zvláštního opatření, kterým se mění povolení, uvádí nezbytné změny v podmínkách pro užívání a případná omezení spojená s povolením.

6. Konečné znění zvláštního opatření, pozastavení platnosti nebo zrušení povolení se přijímá postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 13

Příslušné orgány členských států

Všechny členské státy oznámí Komisi a úřadu názvy a adresy a styčná místa příslušných vnitrostátních orgánů odpovědných za přijímání žádostí o povolení uvedených v člincích 9 až 12 na území daného státu. Komise zveřejní seznam názvů a adres příslušných vnitrostátních orgánů a styčných míst, které jí byly oznámeny v souladu s tímto článkem.

Článek 14

Správní přezkum

Veškeré akty přijaté v rámci pravomoci svěřené úřadu tímto nařízením anebo nevykonávání těchto pravomocí může přezkoumat Komise z vlastního podnětu či na žádost členského státu nebo osoby, které se to přímo a konkrétně týká.

Žádost v tomto smyslu se podává Komisi do dvou měsíců ode dne, kdy se zúčastněná strana dozvěděla o daném aktu nebo opomenutí.

Komise přijme do dvou měsíců rozhodnutí, které bude případně požadovat, aby úřad zrušil svůj akt nebo napravil své opomenutí.

Článek 15

Označování

1. Aniž jsou dotčena zvláštní opatření uvedená v článku 5, k materiálům a předmětům, které při uvedení na trh ještě nejsou ve styku s potravinami, se připojí:

a) slova „pro styk s potravinami“ nebo konkrétní označení týkající se jejich použití, jako kávovar, láhev na víno, polévková lžice, nebo symbol znázorněný v příloze II;

a

b) pokud je to nezbytné, konkrétní pokyny, které se mají dodržovat při bezpečném a vhodném užívání;

a

c) jméno nebo obchodní jméno a v obou případech adresa nebo sídlo výrobce, zpracovatele nebo prodejce odpovědného za jejich uvádění na trh v rámci Společenství

a

d) odpovídající označení nebo identifikace, které umožní sledovatelnost materiálu nebo předmětu v souladu s článkem 17;

a

e) v případě aktivních materiálů a předmětů informace o povolených způsobech užívání a další významné informace, například názvy a množství látek uvolňovaných aktivní složkou, aby provozovatelé potravinářských podniků, které používají tyto materiály a předměty, mohly dodržet ostatní odpovídající předpisy Společenství, nebo pokud takové předpisy neexistují, vnitrostátní předpisy upravující potraviny, včetně předpisů o označování potravin.

2. Informace uvedené v odst. 1 písm. a) však nejsou povinné pro předměty, které jsou vzhledem ke své povaze zjevně určeny k tomu, aby přicházely do styku s potravinami.

3. Informace vyžadované podle odstavce 1 musí být uvedeny viditelně, musí být zřetelně čitelné a nesmazatelné.

4. Maloobchodní prodej materiálů a předmětů bude zakázán, pokud nebudou informace uvedené v odst. 1 písm. a), b) a e) uvedeny v jazyce, kterému kupující snadno rozumí.

5. Na svém území může členský stát, ve kterém se materiál nebo předmět uvádí na trh, v souladu s pravidly Smlouvy stanovit, že tyto náležitosti označení budou uvedeny v jednom nebo více jazycích, které určí z úředních jazyků Společenství.

6. Odstavce 4 a 5 nevylučují uvedení náležitostí označení v několika jazycích.

7. Ve fázi maloobchodního prodeje se informace požadované odstavcem 1 uvádějí na:

a) materiálu či předmětu nebo na jeho obalu;

nebo

b) etiketě připevněné k materiálu či předmětu nebo k jeho obalu;

nebo

c) upozornění v bezprostřední blízkosti materiálů či předmětů, které je pro kupujícího zřetelně viditelné; u informací uvedených v odst. 1 písm. c) však tato možnost přichází v úvahu pouze tehdy, pokud nemohou být informace nebo štítek s nimi z technických důvodů připevněny k materiálům nebo předmětům ve výrobě nebo ve fázi uvádění na trh.

8. Ve fázi uvádění na trh, pokud nejde o prodej maloobchodní, se informace požadované odstavcem 1 uvádějí na:

a) přiložených dokumentech;

nebo

b) etiketách nebo obalu;

nebo

c) materiálu či předmětu samotném.

9. Informace uvedené v odst. 1 písm. a), b) a e) se omezí na materiály a předměty, které splňují:

a) kritéria uvedená v článku 3 a, pokud se použijí, v článku 4

a

b) zvláštní opatření uvedená v článku 5 nebo, pokud nebyla přijata, vnitrostátní předpisy použitelné na tyto materiály a předměty.

Článek 16

Prohlášení o shodě

1. Zvláštní opatření podle článku 5 stanoví, že k materiálům a předmětům, na něž se tato opatření vztahují, musí být přiloženo písemné prohlášení o tom, že jsou v souladu s předpisy, které se na ně vztahují.

Musí být k dispozici odpovídající dokumentace, která tuto shodu dokládá. Tato dokumentace bude zpřístupněna příslušným orgánům, pokud o to požádají.

2. Pokud nebudou přijata zvláštní opatření, nebrání toto nařízení členským státům, aby ponechaly v platnosti nebo přijaly vnitrostátní předpisy, které upraví prohlášení o shodě pro dané materiály a předměty.

Článek 17

Sledovatelnost

1. Sledovatelnost materiálů a předmětů musí být zajištěna ve všech fázích procesu, aby byla usnadněna kontrola, stažení vadných výrobků, informovanost spotřebitele a vymezení odpovědnosti.

2. S přihlédnutím k technologickým možnostem jsou provozovatelé podniků povinni zavést systémy a postupy, které umožní identifikaci podniků, které dodaly nebo jimž byly dodány materiály či předměty, případně látky nebo výrobky, na něž se vztahuje toto nařízení a jeho prováděcí předpisy, použité při jejich výrobě. Tyto informace poskytnou příslušným orgánům, pokud o to požádají.

3. Materiály a předměty, které se uvádějí na trh v rámci Společenství, musí být identifikovatelné odpovídajícím systémem, který umožňuje jejich sledovatelnost s použitím označení nebo odpovídající dokumentace nebo informací.

Článek 18

Bezpečnostní opatření

1. Pokud má členský stát v důsledku nových informací nebo přehodnocení informací stávajících dostatečný důvod dospět k závěru, že užívání materiálu nebo předmětu ohrožuje lidské zdraví i přesto, že je v souladu s odpovídajícími zvláštními opatřeními, může dočasně pozastavit nebo omezit uplatňování daných předpisů na svém území.

Neprodleně o tom informuje ostatní členské státy a Komisi a uvede důvody pozastavení nebo omezení.

2. Komise co nejdříve, a pokud to je nutné poté, co si opatřila stanovisko úřadu, v rámci výboru uvedeného v čl. 23 odst. 1, přešetří důvody, kterých se dovolává členský stát uvedený v odstavci 1 tohoto článku, a bez odkladu vydá své stanovisko a přijme vhodná opatření.

3. Pokud má Komise za to, že je nezbytné změnit určité zvláštní opatření, aby byly odstraněny obtíže uvedené v odstavci 1 a aby byla zajištěna ochrana lidského zdraví, přijmou se tyto změny postupem podle čl. 23 odst. 2.

4. Členský stát uvedený v odstavci 1 může ponechat pozastavení nebo omezení v platnosti, dokud nejsou přijaty změny podle odstavce 3 nebo dokud Komise neodmítne takové změny přijmout.

Článek 19

Přístup veřejnosti

1. Žádosti o povolení, doplňkové informace od žadatelů a stanoviska úřadu, s výjimkou důvěrných informací, budou zpřístupněny veřejnosti v souladu s články 38, 39 a 41 nařízení (ES) č. 178/2002.

2. Členské státy vyřizují žádosti o přístup k dokumentům, které obdržely na základě tohoto nařízení, v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Článek 20

Důvěrnost údajů

1. Žadatel může uvést, které z informací podaných v souladu s čl. 9 odst. 1, čl. 10 odst. 2 a čl. 12 odst. 2 mají být považovány za důvěrné, neboť jejich zveřejněním by mohlo být podstatně poškozeno jeho konkurenční postavení. V takových případech musí uvést zdůvodnění, které je možno ověřit.

2. Za důvěrné se nepovažují informace související s těmito údaji:

- a) jméno a adresa žadatele a chemický název látky;
- b) informace přímo významné pro posouzení bezpečnosti látky;
- c) analytická metoda nebo metody.

3. Komise určí na základě konzultace s žadatelem, které informace by měly být považovány za důvěrné, a o svém rozhodnutí vyzoomí žadatele a úřad.

4. Úřad na vyžádání poskytne Komisi a členskému státu veškeré informace, které má k dispozici.

5. Komise, úřad a členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby zajistily řádné utajení informací získaných na základě tohoto nařízení, s výjimkou informací, které musí být zveřejněny, pokud to vyžadují okolnosti v zájmu ochrany lidského zdraví.

6. Pokud žadatel vzal nebo vezme svou žádost zpět, zachovávají úřad, Komise i členské státy důvěrnost obchodních a průmyslových informací, které poskytl, včetně informací z výzkumu a vývoje a informací, na jejichž důvěrnosti se Komise a žadatel neshodli.

Článek 21

Sdílení stávajících údajů

Informace v žádosti podané v souladu s čl. 9 odst. 1, čl. 10 odst. 2 a čl. 12 odst. 2 je možné použít ve prospěch jiného žadatele, pokud má úřad za to, že jde o stejnou látku jako byla ta, pro kterou byla podána původní žádost, včetně stupně čistoty a povahy nečistot, a pokud se druhý žadatel dohodnul s původním žadatelem, že tyto informace mohou být použity.

Článek 22

Změny příloh I a II

Změny příloh I a II se přijímají postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat, zřízený čl. 58 odst. 1 nařízením (ES) č. 178/2002.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 24

Kontrolní opatření

1. Členské státy provádějí úřední kontrolu s cílem vynutit dodržování tohoto nařízení v souladu s odpovídajícími právními předpisy Společenství, která upravují úřední kontrolu potravin a krmiv.

2. V případě nutnosti a na žádost Komise pomáhá úřad ve vývoji technických pokynů pro odebírání vzorků a provádění testů s cílem usnadnění koordinovaného přístupu při uplatňování odstavce 1.

3. Referenční laboratoř Společenství pro materiály a předměty určené pro styk s potravinami a národní referenční laboratoře zřízené v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004 pomáhají členským státům při uplatňování odstavce 1, a to tím, že přispívají k vysoké kvalitě a jednotnosti výsledků analýz.

Článek 25

Sankce

Členské státy stanoví pravidla o sankcích za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy sdělí odpovídající ustanovení Komisi do 13. května 2005 a uvědomí ji neodkladně o veškerých pozdějších změnách, které na ně mají vliv.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 27. října 2004.

Za Evropský parlament
předseda
J. BORRELL FONTELLES

Článek 26

Zrušovací ustanovení

Zrušují se směrnice 80/590/EHS a 89/109/EHS.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou v příloze III.

Článek 27

Přechodná opatření

Materiály a předměty, které byly uvedeny na trh v souladu s předpisy před 3. prosince 2004, mohou být na trhu do vyčerpání zásob.

Článek 28

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 17 se použije ode dne 27. října 2006.

Za Radu
předseda
A. NICOLAI

PŘÍLOHA I

Seznam skupin materiálů a předmětů, na které se mohou vztahovat zvláštní opatření

1. Aktivní a inteligentní materiály a předměty
 2. Adhezivní látky
 3. Keramika
 4. Korek
 5. Pryže
 6. Sklo
 7. Iontoměničové pryskyřice
 8. Kovy a slitiny
 9. Papír a karton
 10. Plasty
 11. Tiskařské inkousty
 12. Regenerovaná celulóza
 13. Silikony
 14. Textil
 15. Laky a materiály pro povrchovou úpravu
 16. Vosky
 17. Dřevo
-

PŘÍLOHA II

Symbol

—

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka

Směrnice 89/109/EHS	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
—	Článek 2
Článek 2	Článek 3
—	Článek 4
Článek 3	Článek 5
—	Článek 7
—	Článek 8
—	Článek 9
—	Článek 10
—	Článek 11
—	Článek 12
—	Článek 13
—	Článek 14
Článek 4	—
Článek 6	Článek 15
—	Článek 16
—	—
—	Článek 17
Článek 5	Článek 18
Článek 7	Článek 6
—	Článek 19
—	Článek 20
—	Článek 21
—	Článek 22
Článek 8	—
Článek 9	Článek 23
—	Článek 24
—	—
—	Článek 25
Článek 10	Článek 29
—	Článek 27
Článek 11	—
Článek 12	—
—	—
Článek 13	Článek 28
Příloha I	Příloha I
Příloha II	—
Příloha III	Příloha III
Směrnice 80/590/EHS	Toto nařízení
Příloha	Příloha II

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2004/101/ES
ze dne 27. října 2004**

**kterou se s ohledem na projektové mechanismy Kjótského protokolu mění směrnice 2003/87/ES
o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního
výboru (1),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (2),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice 2003/87/ES (3) vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství („systém Společenství“), aby podpořila snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a ekonomicky účinným, přičemž se uznává, že z dlouhodobého hlediska je třeba snížit globální emise skleníkových plynů přibližně o 70 % v porovnání s hodnotami z roku 1990. Jejím cílem je přispět k plnění závazků Společenství a jeho členských států ohledně snížení antropogenních emisí skleníkových plynů podle Kjótského protokolu, který byl schválen rozhodnutím Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících (4).

(2) Směrnice 2003/87/ES stanoví, že uznání kreditů z mechanismů založených na projektech pro plnění závazků od roku 2005 zvýší efektivnost nákladů při dosahování snížení globálních emisí skleníkových plynů a bude jej dosaženo propojením kjótských mechanismů založených na projektech, včetně „Joint Implementation“ (JI) a „Clean Development Mechanism“ (CDM), se systémem Společenství.

(3) Propojení kjótských mechanismů založených na projektech se systémem Společenství při zachování jeho integrity z ohledu životního prostředí umožní využívat emisní kredity vytvořené projektovými činnostmi způsobilými podle článků 6 a 12 Kjótského protokolu za účelem splnění závazků členských států podle čl. 12 odst. 3 směrnice 2003/87/ES. Tím se zvýší různorodost možností dodržování nízkých nákladů v systému Společenství, které povedou ke snížení celkových nákladů na dodržení Kjótského protokolu při zlepšení likvidity trhu Společenství s povolenkami na emise skleníkových plynů. Podporováním poptávky po kreditech JI budou společnosti Společenství investovat do rozvoje a přenosu vyspělých a z hlediska životního prostředí příznivých technologií a know-how. Poptávka po kreditech CDM bude rovněž podpořena, čímž se pomůže rozvojem zemím, jež hostí projekty CDM, při dosahování jejich cílů udržitelného rozvoje.

(4) Kromě používání kjótských mechanismů, založených na projektech, Společenstvím, jeho členskými státy a právníky mimo systém Společenství by tyto mechanismy měly být propojeny se systémem Společenství tak, aby zajistily soudržnost s Rámcovou úmluvou Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a Kjótským protokolem a následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě, jakož i s cíli a architekturou systému Společenství a ustanoveními směrnice 2003/87/ES.

(5) Členské státy mohou provozovatelům umožnit používat v systému Společenství certifikované snížení emisí (CER) od roku 2005 a jednotky snížení emisí (ERU) od roku 2008. Používání CER a ERU od roku 2008 provozovateli může povoleno až do určitého procenta přidělu pro každé

(1) Úř. věst. C 80, 30.3.2004, s. 61.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. září 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

(3) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

(4) Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1.

zařízení, které určí členský stát v národním alokačním plánu. Toto použití má podobu vydání a okamžitého vyřazení povolenky výměnou za jedno CER nebo jednu ERU. Povolenka vydaná výměnou za CER nebo ERU bude odpovídat této CER nebo ERU.

- (6) Nařízení Komise týkající se normalizovaného a bezpečného systému registrů, jež bude přijato podle čl. 19 odst. 3 směrnice 2003/87/ES a čl. 6 odst. 1 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismech pro monitorování emisí skleníkových plynů Společenství a pro provádění Kjótského protokolu ⁽¹⁾, stanoví související procesy a postupy v systému registrů pro používání CER v období 2005–2007 a v dalších obdobích a používání ERU v období 2008–2012 a v dalších obdobích.
- (7) Každý členský stát stanoví omezení pro používání CER a ERU z projektových činností s náležitým ohledem na související ustanovení Kjótského protokolu a marrákešských dohod, aby v souladu s uvedenými ustanoveními používání mechanismů doplňovalo domácí aktivity. Domácí aktivity tak budou důležitým prvkem vynaloženého úsilí.
- (8) V souladu s UNFCCC a Kjótským protokolem a následnými rozhodnutími přijatými na jeho základě se členské státy zdrží používání CER a ERU vytvořených v jaderných zařízeních pro účely plnění závazků podle čl. 3 odst. 1 Kjótského protokolu a podle rozhodnutí 2002/358/ES.
- (9) Rozhodnutí 15/CP.7 a 19/CP.7 přijaté na základě UNFCCC a Kjótského protokolu zdůrazňují, že integrita životního prostředí musí být dosažena kromě jiného pomocí řádných způsobů, pravidel a obecných zásad pro mechanismy a pomocí řádných a pevných zásad a pravidel pro činnosti využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví, a že by měly být zohledněny otázky nestálosti, doplňkovosti, propustnosti, nejistot a společensko-hospodářského dopadu a vlivu na životní prostředí, včetně vlivu na biologickou rozmanitost a přírodní ekosystémy, jež jsou spojeny se zalesňováním a obnovou lesa. Komise by ve svém
- přezkumu směrnice 2003/87/ES v roce 2006 měla zvážit technická ustanovení týkající se dočasnosti kreditů a omezení způsobilosti u projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví na 1 %, jak stanoví rozhodnutí 17/CP.7, a dále ustanovení související s výsledkem vyhodnocení potencionálních rizik spojených s používáním geneticky modifikovaných organismů nebo potencionálně útočných cizích druhů v rámci projektových činností zalesňování a obnovy lesů, aby provozovatelům umožnily používat CER a ERU z projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví v systému Společenství od roku 2008 v souladu s rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC a Kjótského protokolu.
- (10) Aby se předešlo dvojímu započtení, neměly by CER a ERU být vydány jako výsledek projektových činností prováděných v rámci Společenství, jež rovněž vedou ke snížení nebo omezení emisí ze zařízení, na která se vztahuje směrnice 2003/87/ES, ledaže by byl stejný počet povolenek vymazán z registru členských států původu ERU nebo CER.
- (11) V souladu s příslušnými smlouvami o přistoupení by mělo být přihlíženo k *acquis communautaire* při zavádění základních linií pro projektové činnosti prováděné v zemích přístupujících k Unii.
- (12) Každý členský stát, jenž umožňuje účast na projektových činnostech soukromým nebo veřejným subjektům, zůstává odpovědný za plnění svých závazků podle UNFCCC a Kjótského protokolu, a proto by měl zajistit, aby byla tato účast v souladu s odpovídajícími obecnými zásadami, způsoby a postupy přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.
- (13) V souladu s UNFCCC, Kjótským protokolem a pozdějšími rozhodnutími přijatými k jejich provedení by měly Komise a členské státy podpořit činnosti budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím, aby jim pomohly plně využít JI a CDM takovým způsobem, který podpoří jejich strategie udržitelného rozvoje. Komise by měla posoudit vynaložené úsilí a podat o něm zprávu.
- (14) Kritéria a obecné směry významné pro posuzování, zda mají projekty výroby hydroelektrické energie nepříznivý vliv na životní prostředí a nepříznivé sociální dopady, stanovily Světová komise pro přehrady ve své zprávě nazvané „Přehrady a rozvoj - nový rámec pro rozhodování“ z dubna 2000, OECD a Světová banka.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

(15) Jelikož je účast na projektových činnostech Ji a CDM dobrovolná, měla by být společná environmentální a sociální odpovědnost podniků posílena v souladu s odstavcem 17 prováděcího plánu Světové vrcholné schůzky o udržitelném rozvoji. Společnosti by měly být v této souvislosti povzbuzeny, aby zlepšovaly sociální a environmentální výkon činností Ji a CDM, jichž se účastní.

(16) Informace o projektových činnostech, jichž se členský stát účastní nebo na nichž umožní účast soukromým nebo veřejným subjektům, by měly být zpřístupněny veřejnosti v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí ⁽¹⁾.

(17) Komise ve svých zprávách o obchodování s povolenkami na emise a o používání kreditů z projektových činností může zmínit dopady na trh s elektřinou.

(18) Ode dne vstupu Kjótského protokolu v platnost by Komise měla posuzovat, zda je možné uzavřít dohody se zeměmi uvedenými v příloze B Kjótského protokolu, jež jej teprve musí ratifikovat, aby bylo zajištěno uznání povolenek mezi systémem Společenství a povinnými systémy pro obchodování s emisemi skleníkových plynů, které omezují absolutní emise vytvořené v těchto zemích.

(19) Jelikož cíle navrhovaného opatření, totiž vytvoření propojení mezi mechanismy založenými na kjótských projektech a systémem Společenství, nemůže být dosaženo uspokojivě samostatnou činností členských států, a proto jej, z důvodu jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle.

(20) Směrnice 2003/87/ES by proto měla být změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Článek 1

Změna směrnice 2003/87/ES

Směrnice 2003/87/ES se mění takto:

1. V článku 3 se doplňují nová písmena, která znějí:

„k) ‚stranou přílohy I‘ rozumí strana uvedená v příloze I Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), jež ratifikovala Kjótský protokol, jak je uvedeno v čl. 1 bodě 7 Kjótského protokolu;

l) ‚projektovou činností‘ rozumí projektová činnost schválená jednou nebo více stranami přílohy I v souladu s článkem 6 nebo článkem 12 Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu;

m) ‚jednotkou snížení emisí‘ nebo ‚ERU‘ rozumí jednotka vydaná podle článku 6 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu;

n) ‚certifikovaným snížením emisí‘ nebo ‚CER‘ rozumí jednotka vydaná podle článku 12 Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.“

2. Za článek 11 se vkládají nové články, které znějí:

„Článek 11a

Použití CER a ERU z projektových činností v systému Společenství

1. S výhradou odstavce 3 mohou členské státy provozovatelům umožnit používat CER a ERU z projektových činností v systému Společenství v každém z období uvedených v čl. 11 odst. 2 až do procenta přidělu povolenek každému zařízení, které každý členský stát určí ve svém národním alokačním plánu pro dané období. Toto se uskuteční vydáním a okamžitým vyřazením povolenky členským státem výměnou za jednu CER nebo ERU, jež má provozovatel v registru svého členského státu.

2. S výhradou odstavce 3 mohou členské státy provozovatelům umožnit používat CER z projektových činností v systému Společenství v období uvedeném v čl. 11 odst. 1. Toto se uskuteční vydáním a okamžitým vyřazením povolenky členským státem výměnou za jednu CER. Členské státy zruší CER, jež provozovatelé použili v období uvedeném v čl. 11 odst. 1.

3. Všechny CER a ERU, které jsou vydány a mohou být použity podle UNFCCC a Kjótského protokolu a následných rozhodnutí přijatých na jejich základě, mohou být použity v systému Společenství,

a) kromě toho, že s ohledem na skutečnost, že v souladu s UNFCCC a s Kjótským protokolem a následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě se členské státy při plnění svých závazků podle čl. 3 odst. 1 Kjótského protokolu a podle rozhodnutí 2002/358/ES zdržují používání CER a ERU vytvořených v jaderných zařízeních, se provozovatelé musí zdržet používání CER a ERU vytvořených v těchto zařízeních v systému Společenství v období uvedeném v čl. 11 odst. 1 a v prvním pětiletém období uvedeném v čl. 11 odst. 2,

a

b) s výjimkou CER a EUR z činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví.

Článek 11b

Projektové činnosti

1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že základní linie pro projektové činnosti, jak jsou vymezeny následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu, prováděné v zemích, jež podepsaly s Uníí smlouvu o přistoupení, byly zcela v souladu s *acquis communautaire*, včetně dočasných odchylek stanovených v dané smlouvě o přistoupení.

2. Nestanoví-li odstavce 3 a 4 jinak, zajistí členské státy hostící projektové činnosti, aby žádné ERU ani CER nebyly vydány pro snížení nebo omezení emisí skleníkových plynů ze zařízení, na která se vztahuje tato směrnice.

3. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež přímo snižují nebo omezují emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud provozovatel tohoto zařízení zruší stejný počet povolenek.

4. Do 31. prosince 2012 mohou být ERU a CER vydávány pro projektové činnosti JI a CDM, jež nepřímo snižují nebo omezují úroveň emise zařízení, na která se vztahuje tato směrnice, pouze pokud byl stejný počet povolenek zrušen v registru členského státu původu ERU nebo CER.

5. Členský stát, který umožňuje soukromým nebo veřejným subjektům účast na projektových činnostech, zůstává odpovědný za plnění svých závazků podle UNFCCC a Kjótského protokolu a zajistí, aby byla tato účast v souladu s odpovídajícími obecnými zásadami, způsoby a postupy přijatými podle UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

6. V případě projektových činností výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 20 MW členské státy při schvalování těchto projektových činností zajistí, aby byla během rozvoje těchto projektových činností dodržena náležitá mezinárodní kritéria a obecné směry, včetně těch obsažených ve zprávě Světové komise pro přehrady z dubna 2000 nazvané „Přehrady a rozvoj - nový rámec pro rozhodování“.

7. Prováděcí předpisy k odstavcům 3 a 4, zejména s ohledem na zamezení dvojího započtení, a veškeré další předpisy nezbytné k provedení odstavce 5, splní-li hostící strana všechny požadavky způsobilosti pro projektové činnosti JI, budou přijaty postupem podle čl. 23 odst. 2.“

3. Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Přístup k informacím

Rozhodnutí o přidělování povolenek, informace o projektových činnostech, kterých se členský stát účastní nebo na kterých umožňují účast soukromým nebo veřejným subjektům, a zprávy o emisích, které je třeba předat podle povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a které jsou v držení příslušného orgánu, jsou zpřístupněny veřejnosti v souladu se směrnicí 2003/4/ES.“

4. V článku 18 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy zejména zajistí koordinaci mezi svým styčným bodem určeným pro schválení projektových činností podle čl. 6 odst. 1 písm. a) Kjótského protokolu a svým vnitrostátním orgánem určeným pro provádění článku 12 Kjótského protokolu, určenými v souladu s následnými rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.“

5. V čl. 19 odst. 3 se doplňuje nová věta, která zní:

„Toto nařízení rovněž zahrnuje ustanovení o používání a identifikaci CER a ERU v systému Společenství a ustanovení o monitorování úrovně tohoto používání.“

6. Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Tato zpráva se zejména zabývá úpravami pro přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozem registrů, uplatňováním pokynů pro monitorování a vykazování, ověřováním a otázkami týkajícími se dodržování této směrnice a případně nakládáním s povolenkami z daňového hlediska.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise organizuje výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států o vývoji v oblasti přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozu registrů, monitorování, vykazování, ověřování a dodržování této směrnice.“

7. Za článek 21 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 21a

Podpora činnosti budování kapacit

V souladu s UNFCCC, Kjótským protokolem a veškerými následnými rozhodnutími přijatými na jejich základě usilují Komise a členské státy o podporu činnosti budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím, aby jim pomohly plně využít Ji a CDM takovým způsobem, který podpoří jejich strategie udržitelného rozvoje, a usnadnily závazky subjektů v rozvoji a v provádění projektů Ji a CDM.“

8. Článek 30 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) využití kreditů z projektových činností, včetně potřeby harmonizovat povolené používání ERU a CER v systému Společenství;“

b) v odstavci 2 se doplňují nová písmena, která znějí:

„l) dopad mechanismů založených na projektech na hostitelské země, zejména na jejich rozvojové cíle, zda byly schváleny projekty Ji a CDM výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 500 MW, jež mají nepříznivý vliv na životní prostředí nebo nepříznivé sociální dopady, a budoucí používání CER a ERU z projektových činností výroby hydroelektrické energie v systému Společenství;

m) podpora úsilí budování kapacit v rozvojových zemích a v zemích s přechodovým hospodářstvím;

n) způsoby a postupy pro schvalování domácích projektových činností členskými státy a pro vydávání povolenek na základě snížení nebo omezení emisí vyplývajících z těchto činností od roku 2008;

o) technická ustanovení týkající se dočasnosti kreditů a omezení způsobilosti u projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví na 1 %, jak stanoví rozhodnutí 17/CP.7, a dále ustanovení související s výsledkem vyhodnocení potencionálních rizik spojených s používáním geneticky modifikovaných organismů nebo potencionálně útočných cizích druhů v rámci projektových činností zalesňování a obnovy lesů, aby provozovatelům umožnily používat CER a ERU z projektových činností využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví v systému Společenství od roku 2008 v souladu s rozhodnutími přijatými na základě UNFCCC a Kjótského protokolu.“

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Před každým obdobím uvedeným v čl. 11 odst. 2 zveřejní každý členský stát ve svém národním alokačním plánu zamýšlené používání ERU a CER a procento přidělu povolenek každému zařízení, do něžž mohou provozovatelé používat ERU a CER v systému Společenství v tomto období. Celkové používání ERU a CER musí být v souladu s odpovídajícími závazky doplňkovosti podle Kjótského protokolu a UNFCCC a rozhodnutí přijatých na jejich základě.

V souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismech pro monitorování emisí skleníkových plynů Společenství a pro provádění Kjótského protokolu (*) podávají členské státy Komisi každé dva roky zprávu o tom, do jaké míry domácí aktivity skutečně představují významný prvek úsilí vynaloženého na úrovni členského státu a do jaké míry používání mechanismů založených na projektech skutečně doplňuje domácí aktivity, a o poměru mezi nimi v souladu s odpovídajícími ustanoveními Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými na jeho základě. Komise o tom podá zprávu v souladu s článkem 5 uvedeného rozhodnutí. Komise na základě této zprávy případně předloží legislativní nebo jiné návrhy k doplnění předpisů přijatých členskými státy, aby zajistila, že používání těchto mechanismů doplňuje domácí aktivity v rámci Společenství.

(*) Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.“

9. V příloze III se doplňuje nový bod, který zní:

„12. Plán stanoví maximální množství CER a ERU, jež mohou provozovatelé používat v systému Společenství, jako procento přidělu povolenek každému zařízení. Toto procento musí být v souladu se závazky členských států týkajícími se doplňkovosti podle Kjótského protokolu a rozhodnutí přijatých na základě UNFCCC nebo Kjótského protokolu.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 13 listopadu 2005. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o tom uvědomí ostatní členské státy.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 27. října 2004.

Za Evropský parlament

Předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

Předseda

A. NICOLAI